

Előfizetési árak:
 Égész évre . 20 kor. — fill.
 Félévre . . 10 > — >
 Negyedévre . 5 > — >
 Egy óra . . 1 > 70 >
 Egyes szám ára 8 fillér.

Kiadóhivatal:
 PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben,
 továbbá az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
 PÉCSETT, Mária-utca 1.
 a kir. tábla átellenében,
 továbbá a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.
 Kéziratot vissza nemadjuk.

Hirdetéseket
 a kiadóhivatal veszi föl

Nemzeti ünnep.

Pécs, 1900. április 11.

A mai nappal harmadszor virradtunk a legújabb sütetű nemzeti ünnepre, a Bánffy báró által törvénybe iktatott április 11-ikére, de a hivatalos épületek ormára kitűzött egypár hivatalos lobogón s a kötelességszerű istentiszteleten kívül semmi jel sem mutatott arra, hogy a nemzet ünnepe, pedig hát a nemzeti ünnepek mindenütt a világon át szokták hatni a nemzet összes rétegeit, az ünnepi magasztos hangulat magával ragadja a nép tömegeit s ez zajosabbakká, örvendetesebbé teszi ezeket a napokat akár milyen egyházi ünnepszéknél is.

Pedig az alkalom, melyre ez az ünnep rendelve van, az 1848-ik évi nagy alkotások törvényes szentesítése, elég fontos és magasztos arra, hogy emlékezete megörökíttessék s a magyar nemzet szive is eléggé fogékony arra, hogy a nemzet életében fontos szerepet játszó történelmi momentumok jelentőségét fölismerje s azok tényezői iránt tartozó haláját lerója. Mi hát az oka az április 11-iki ünnep iránt mutatkozó nagy közönyösségnek, sőt mondhatni fagyos tartózkodásnak?

Semmi egyéb, mint a születési körülményei annak a törvénynek, a mely ezt a napot a nemzet ünnepei sorába iktatta. Mikor közeledett a félszázados évfordulója annak a dicső küzdelemnek, amely Magyarországot a rendiség békőiből kiszaba-

ditva, a modern jogállamok társaságába bevezette, a népek millióit az alkotmány sancái közé fölvette, a törvény előtti egyenlőséget jogokban és kötelességekben, a szó, a gondolat és lelkiismeret szabadságát érvényre juttatta: akkor oly erővel nyilatkozott meg a nemzet óhajta ennek a küzdelemnek s az általa kivívott eredményeknek a méltó megünneplése iránt, hogy ez előtt a kormánynak lehetetlen volt kitérnie.

De akkor a nemzet szerencsétlenségére Bánffy báró tartotta kezében a kormány gyepöljét, aki korlátolt államférfiúi tehetségével és féktelen uralomvágyával az uralkodó és a nemzet közti harmóniát soha sem a nemzet igaz érzelmeinek, jogos igényeinek az udvar által való elismertetésében, hanem mindig a nemzet megalázkodásában, akaratának hamis világításba való helyezésében kereste.

Igy tett a nemzet akaratának ama nyilvánulásával is, a mely az 1848-iki események félszázados megünneplését követelte. Mióta Magyarország az osztrák abszolutizmus igája alól felszabadult, a nemzet minden esztendőben megülte az 1848. emlékét s ez ünneplésre helyes érzéssel azt a napot, március 15-ikét választotta, a mely napon először érvényesült a szó és gondolat szabadság, mert ez adta meg az elhatározó lökést arra, hogy mindazok a nagy alkotmányi reformok és szabadsági intézmények, a melyek utáni vágy már

régtől fogva élt a nemzet szívében, az ország törvénykönyvébe beiktatva legyenek.

Ezt a napot tette a magyar nemzet az 1848-iki események emlékünnepevé, de a hivatalos állam ebben is mindig ellentétbe helyezkedett a nemzeti fölfogással s a március 15-ikének ünneplésétől ridegen elzárkózott. A félszázados évfordulót találta helyes alkalomnak a nemzet arra, hogy az államot is belevonja abba az ünneplésbe, a melyet a magyar társadalom évtizedes gyakorlata már szentesített.

Mikor Bánffy báró az országgyűlésen nyilvánuló követelésnek engedve, megígérte a félszázados évforduló általános megünneplését, nem volt senki, aki ezt az ígéretet másként magyarázta, mint azt a nemzet is óhajtotta, hogy t. i. a társadalom által már ünneppé avatott március 15-ikét hivatalosan is el fogja ismertetni nemzeti ünnepnek.

Ő azonban e részben is meghamisította a nemzeti akaratot, mert kikeresett egy dátumot, a melynek emlékezete épenséggel nem élt a nép lelkében s ennek nemzeti ünneppé avatásával az 1848. emlékünnepe egyszerű hódolati cselekvényé devalválta egy olyan uralkodói ténykedésért, a melyet pár hónap múlva ugyanaz az uralkodó dezavualt.

Ez a csalódás, mely a nemzetet ünneplési kívánságának illetően meghamisításával érte, volt a szülő oka annak a közönynek, a fagyos fogadtatásnak, a melyben az április 11-iki ünneplés része-

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Száztizenhárom „nem tudom.”

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

... 116 jobb mint 114, de még mindig jobb mint a 113; oh végzetes számok, egyik sem osztható kilenccel, pedig kilenccel kezdődött az én katasztrófám. Kilencedike óta dalol a gébics Marseillaiset, harsog a fülemile »Dies irae«-t... Grönlandban pálmák tenyésznek, az eszkimók zulukafferekkal párbajoznak.

Ott álltunk a világtragédiát alkotó istenség előtt, mikor kiosztotta kinek-kinek szerepét; engem Dephi szultánnohéhoz udvari boldognak rendelt. Rossz színész voltam. — A helyett, hogy mulattattam volna, udvaroltam neki; ráztam csörgősipkámát, holott igazhívő mozliimhez illően leborulnom előtte s a az ó-és új-testamentum összes bókjait reáhalmoznom kellett volna. Le is lötték csörgősipkámát fejemről s oh az ügyetlen — fejemet nem találta.

Törvényt ültek fölöttem; a vádló nem mert szemembe nézni, hisz az én bűnöm az övé is. A karzaton a pokol legfürgébb ördöge — Amor — kárörvendve ujjongott, hogy ke-

lepecébe estem. A bírák komoran ültek fekete asztalaiknál, lesajnálva néztek rám; a vádló beszélt mindenről, csak arról nem, mi az én bűnöm. Én álltam s szememmel majd elnyeltem a szultánát. Ő oly résztvevő szemekkel tekintett rám, hogy majd elolvadtam.

Micsoda szemek!

Láttam már szemeket. Volt köztük olyan mint a tengerszem, feneketlen és üres, tűz nélkül való a végtelenség varázsával. Oceanok nem okoztak annyi hajótörést, mint e parányi tengerszemek. Némelyik hasonlított bogárhoz, másik éjszakához, a harmadik... mind silány hasonlatok.

Ha a szultána szeméhez hasonlat tárgyát kellene keresnem, akkor örülthöz kell fordulnom, kinek a szerelem vette el esztét, hogy mutasson a téboly feneketlen világában tárgyat, melyhez hasonlitanak. De nem kell örülthöz fordulnom, hisz magam is elég örült vagyok, a hasonlathoz tárgyat még sem találok. — S én ezekbe a szemekbe néztem, azok én reám. Oh, ha akkor meghalhattam volna, lelkelem bizonyára az ő szeméibe repül.

Ott álltam mint Lermontov koldusa, kinyújtott karral könyörögtem alamizsnáért, s kezembe nyomott egy kavicsot. Kértem, ne szeressen, csak tűrje, hogy én szerethessem. Mit felelt? Nem tudom!

A vádló megszűnt beszélni, érezte, hogy

a mit még mondani kellene, az saját fejére itélet.

A harangok zúgtak, a számom gyilkos szele elsorvasztá az emberek tagjait, a pokolban bömböltek az áldozatok; az egyik vi-gyorgó ördög levette a napot az égről s a vádló mellére kokárdának tűzte föl; a hold lilaszínűvé vált dühében.

Körültekintett a szultána s a mindenség elnémult.

A bíró felveté szeméit a szultánára s szól:

— Szultána, te megbolygattad a világ-
rendet!

— Nem tudom.

— Tudod, miről van szó?

— Nem tudom.

— Érted azt a lelkiállapotot, melyet szerelemnek neveznek?

— Nem tudom.

— Hisz te Azrea nemzedéke vagy!

— Meglehet.

— Gyűlölöd, vagy szereted?

— Nem tudom.

... Valószínű... Nem tudom...

Meglehet... Nem tudom... Nem tudom

... Mindig csak: nem tudom. Szinte szédültem belé. Nem is emlékszem a feltett kérdésekre, csak sokáig olvastam, hányszor hallom nem tudom...

sült s a mely azt valóságos nemzeti ünneppé válni, az akkori hivatalos körök minden igyekezete dacára nem engedte.

Mert hasztalan hirdették, hogy az április 11-ikének ünneplése nem ellenkezik a nemzetnek azzal a hagyományával, mely március idusát ünnepli; tudta és érezte azt mindenki, hogy az áprilisi ünneplés törvénybe iktatása csupán Bánffy báró sakkhuzása volt a március idusát ünneplő nemzeti hagyománya ellen. Ezt a sakkhuzást pedig azért eszelte ki, mert nem volt hozzá elég bátorsága, hogy szószólója legyen a nemzet akaratának a trón előtt és elég tudása, hogy kimagyarazza eme nemzeti akarat párhuzamos voltát a magyar nemzet hagyományos loyálisával.

Igy maradt az április 11-ike egyszerűen Bánffy-ünnep, a mely annál inkább elmosódik, minél jobban távolodnak az ő gyászos uralmának korszakától. El is sirja a maga elégiáját e fölött Bánffy báró szócsöve, a Magyar Szó, mikor mai számában fölpanaszolja, hogy az április 11-dikéről szóló törvény, melyet a mult kormányának igaz nemzeti és hazafias politika sugallt (?), a mai kormány kezén egyszerűen elkalódik, elsikkad.

Neki azonban nem az fáj, hogy a nemzet közérzését nem tudja megihletni ez az ünnep, mert emiatt nem vádolhatja mai kormányt, hanem azért szidja Széll Kálmánt, hogy elnézi, miszerint az iskolák, a melyekre az ünneplést rá lehet parancsolni, azzal az indoklással, hogy április 11-ike vakációra esik, más napra tolják a nemzeti ünnepet. Nos hát itt egy kissé visszafelé sült el a hopmester ur puskája, mert hát 1898-ban, mikor még ő ült a hatalom polcán, az iskolák ugyanabból az indokból szintén április 14-ikén ünneplték meg a 11-iki muszáj-ünnepet.

Mindebből pedig az az üdvösséges tanulság, hogy hatalomszóval lehet dirigálni ideig-óráig az emberek külső cselekvéseit, de érzelm világát meg nem hamisíthatja semmiféle potentát a világon, ha még oly tetszetős ürügygel biztatgatnak a parancsszó megfogadására.

Összeszorított ajkakkal mondta; komolyan, néha türelmetlenül, egyszer-egyszer mosolyogva, sőt némi kis kacérsággal is.

Oh virág, mit neked gyöngyharmat, nap-sugár, ha te csak vegetálsz. Eleven költeményhez hasonlítanak a költők, de jaj neked, ha satyra vagy! Valameddig nem tudommal felelsz, nem lész boldog. Futhatsz cigányasszonytól cigányasszonyig, vethet az neked a boldogságról kártyát, az futni fog előled.

Nők nélkül — igaz — nem ér az élet semmit. Még azon rideg, lemondó szerzetesek sötét odúiban is fénylik a nőiesség ideálja. A Mária-kultusz az emberi szív mély ismeretén alapszik. — A mi szépet az ember kigondol, poéta megénekel, festő vászonra vet, az mind megtestesítve van benned számomra.

Örültséget beszélek, örültség, a mit tesztek, de ez az igazság és mást nem tehetek. Ha kegyetlen hozzám, annál jobban szeretem, ha megaláz, imádom.

Különféle terveket gondoltam ki. Nagyszerű szerelmi vallomásokot, szédítő beszédeket eszeltem ki, tanácsot kértem Othellótól és ő Kleopatrához és Desdemónához utasított, kérdeztem tőlük az okot, melyért nő szívében szerelem ébredhet.

Miért szeretünk, vagy gyűlölünk valakit, annak oka nincs.

Hirek.

Pécs, 1900. április 11.

Nagycsütörtök.

Az utolsó vacsora emlékünnepe üli e napon a kath. egyház, a mely a katolicizmusra nézve tán a legfontosabb nap, a menyinyiben ekkor alapítá Krisztus a papságot azon tényével, hogy az Oltári szentséget alapította s meghagyta apostolainak s ezek utódainak, hogy a misét naponként bemutassák. Ez dogmája az egyháznak, melynek megdöntésével megdőln az egyház is. Azért tapasztaljuk, hogy — egyszerűen — minden új vallási felekezet, mely a kath. vallásból vált ki, első sorban az Oltári szentség tanát akarta megdönteni. A nagyheti gyász, Krisztus kinszenvedése azonban nem engedi, hogy ezt a miszteriumot nagy pompával üljék meg az egyház, ezt Urnapra tette át. Ez alkalommal utoljára kondulnak meg a tornyok harangjai is a gyászhoz méltóan a kereplők helyettesítik az érceket. A mise közben olajat szentel a püspök a betegek, keresztelendők s a bérmeandók részére, melynek végeztével lebontják az oltárok díszzeit, jelezvén a szomorúságot, mely az egyházat Krisztus kinszenvedésének emlékünnepe eltölti. Urfelmutatáskor két ostyát konzekrál a pap, egyet nagypéntekre, mert akkor nincs mise, csak gyászszertartás csonka misével. Egyik lényeges ceremóniája a nagycsütörtöknek a lábmosás. Köztudomásu, hogy a püspök e napon tizenkét városi szegénynek megmosván a lábait, meg is csókolja. Rendeli ezt az egyház, hogy Krisztus példáját kövesse, másrészt pedig az alázatoságra intse a híveket, a magas állásukat csak úgy, mint az alacsony sorsukat.

Délután, mint már szerdán délután is, elénekli az egyház Jeremiás jóvondeléseit, melyek Krisztus életét s halálát körülményesen leírják s siralmait, melyekben keserves hangon siratja el népének pusztulását, melyet önfejlésége, keményszívűsége s kegyetlensége okoz, egyben megtérésre inti a népet: »Jeruzsalem, Jeruzsalem convertere ad Dominum Deum tuum!« Jeruzsalem, Jeruzsalem térj a te Urad Istenedhez!

Napirend 1900. április 12-én.

Naptár: csütörtök, ápr. 12. — (Nagycsütörtök). — Róm. kath.: Gyula. — Prot.: Gyula. — Görögkel.: (március 30.) János. — Zsidó: Nisan 13. — Nap két 5 óra 20 perckor; nyugszik 6 óra 43 perckor. — Hold két este 7 óra 52 perckor; nyugszik reggel 4 órakor.

Flammarion az agy-atomrezgések hasonlóságából magyarázza. Lehet, hogy úgy van. Mások szerint egyedüli szenvedély a világon, melyen az észnek sem ereje, sem hatalma nincsen. Ha a szerelem erőt vesz a németen, elmúlik szöglötessége, a francia nem bókol, az angol nem szórja ki a pénzt az ablakon. Dőreség azt hinni, hogy az igaz szerelem zajtalan, mint a valódi erény, vagy mint a néma árny, mely folyton kísér. Bár úgy volna. De látjuk, hogy a matematikus idegesen veti sarokba a számadását, a filozófus hátat fordít Plátónak, a filiszterből bohém lesz, a higgadt számítók örülként csavarognak a világon, felkeresi az örök hóborította bérceket, a halálcsend birodalmát, hogy lelkének egyensúlyát helyreállítsa s csalódva fordul vissza, s mint a halálraitól római bolyong, keresve a Vesta szüzet, kinek szánakozó tekintete visszaadja az életet.

Lelje más boldogságát abban, hogy sirhantját ideálja virágokkal ékesíti, elengedem a ciprusfa susogó rezgését, s az éj sóvár szemének mélabús tekintetét, csak szabadjon élnem. Ha élek, boldog fogok lenni, hisz mindenki saját szerencséjének kovácsa s meg van írva, hogy, ha elkárhoztok, ne okoztatok engem, boldog leszek, mert ha nem is érem el a boldogságot, boldogítani fog a tudat, hogy »nil inultum remanebit.«

Időjárás. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: enyhe idő, helyenkint csapadék várható. Közigazgatási bizottsági ülés a városházán d. e. 10 órakor.

— **(Ünnepi misék.)** Az április 11-iki hivatalos nemzeti ünnep alkalmából ma reggel nyolc órakor a belvárosi templomban ünnepi mise volt, melyet fényes segédlettel *Magenheim* József belvárosi plebános celebrált. A templomnak, vörös posztóval bevont négy padjában a város tisztviselői közül *Nendtvich* Andor helyettes polgármester, *Tróber* Aladár városi főjegyző, *Schultz* Károly rendőrkapitány és *Sárkány* Ármin tb. rendőrkapitány foglaltak helyet. Jóval ünnepelesebb képe volt a székesegyháznak, hol kilenc órakor az ünnepi misét *Spiesz* János kanonok tartotta fényes segédlettel. A vármegye részéről megjelentek: *Darócy* Aladár főispáni titkár, *Tormay* Károly alispán, *Nagy* Jenő tiszti főügyész, *Jeszzenszky* Lajos árvaszéki elnök, *Kovácsfi* Kálmán főmérnök, *Igalics* Radivoj főpénztárnok, *Gyenes* Kletus főszámvevő, *Vaniss* Sándor főszolgabíró, *Förroy* Valér tb. főszolgabíró, *Lehel* Győző vármegyei első aljegyző s a vármegye jegyzői kara. A város részéről részt vettek az ünnepelepen: *Majorossy* Imre polgármester, *Nendtvich* Andor h. polgármester, *Vaszary* Gyula rendőrfőkapitány, *Rech* György városi tanácsnok, *Schultz* Károly rendőrkapitány, *Drazonovich* Jenő rendőrfogalmazó. Továbbá a városi köztörvényhatósági bizottság tagjainak legnagyobb része, valamint *Ciglányi* Béla kir. ítélő táblai bíró, *Gyenes* József kir. alügyész, *Opris* Péter posta és távirda igazgató, *Kalka* József posta és távirda hivatali főnök, *Laubhaimer* Róbert kir. segédtanfelügyelő. Ugy szintén megjelentek a misén a pécsi cs. kir. 52-ik gyalogezred, a 19-ik nonvédgyalogezred és a 8-ik honvéd huszárezred tisztikarának számos tagja.

— **(Nemzeti színű lobogók.)** A ma reggeli csipős, éles tavaszi szellő, mely bátran beillett volna őszinek is, ugyancsak megtépázott néhány büszkén lengedező nemzeti színű lobogót, melyek a Bánffy-féle április 11-iki nemzeti ünnep alkalmából lógtak a városi, megyei és állami középületekről alá. Ezek között első helyen állt a városháza,

Óh, szultána, nem azok szeretnek, kik folyton hanytorgatják szereimüket. Én egyszer sem mondtam, azt hittem, egy nő megérzi azt. És ha megérezted, ha tudad, hogy szeretlek, miért ingerkedtél úgy velem?

Beszéltem még sokáig, vagy legalább kellett volna sokáig, de a szultánnőnek nem volt számomra egy vigasztaló szava.

Mitevő legyek?

Nagy Allah, irgalmad szárnyait terjeszd ki reám. Ne a halandók mértékevel oszszad ajándékaidat. Megmentettél köves Arabia gyilkos viperáitól, Bengália fővényén elsöpörted saruin ayomat, hogy ellenségeim tel ne legyen, a halál kapuja előtt álltam a nagy vizen s te segítséget küldtél, a sivatag királya rám veté vérszomjas tekintetét s te megolthatnál el-lene, hitetlen üldözőim utját eltévesztetted s most elhagysz veszni a bizonytalanság homok-tengerén, melyen utnak eresztettél.

Í! Allah! tied a nagy víz és minden szárazföld.

Mutass egy mértőföldjelző oszlopot, mert gyarló szolgál a kétségbeesés örvényébe hull.

Ha számonkivanod tetteimet, óh akkor adj világosságot, hogy lássam, mit akarsz.

Aldebaran.

Nemzeti Kaszinó, de felülmulta őket, hatalmas, majdnem földigérő lobogójával a vármegyeháza, mely persze a nemzet valódi ünnepén nem viselt volna zászlódsízt ki tudja miért, de ma a »muszáj« ünnepelés napján dicséretes módon kitétt a magáért. No persze, mikor a kormány-nak van ünnepe, akkor csak ki azzal a hatalmas lobogóval, mert az ilyesmit megjutalmaz-zák odafönt s nem felejtik el egy könnyen. Ki törődik ilyenkor a nemzeti érzülettel, hazafisággal? Hiába való sallang, cifraság hazafi-nak lenni s nem jó azon a konyhán kuktál-kodni, hol hidegen áll a kemence, mert bizony a függetlenség ma már a hazafiság dicsőségén kívül mással nem jutalmazhat, míg ott az április 11-ikén ünneplők konyháján vidáman ég a tűz s rotyog, gőzölög a husos fazék! . . . A csipős tavaszi szél meg egykedvűen tépázza ráncigálja azokat a nemzeti színű lo-bogókat, Bánffy Dezső s az ünneplők dicső-ségére!

— **(Április tizenegy a zsidóis-kolában.)** A mai nemzeti ünnep alkalmá-ból a helybeli zsidó iskola hazafias ünnepélyt rendezett az intézet dísztermében. *Klingenberg* Jakab az iskola igazgatója az egybegyűlt szü-lőkhöz s a kis tanulókhöz hazafias beszédet intézett. Majd a fiúk és leányok hosszú sora szavalt hazafias költeményeket s az összes növendékek honfi dalokat énekeltek, a vendég koszora nagy tetszését víva ki.

— **(Zászló a jogakadémián.)** Ha a jogászságnak nem volna husvét-i szünete s annak tulnyomó része nem utazott volna vidékre, vagy az itt maradottak a szünetek alatt is felnéznének a jogakadémiára, a mai nap aligha lengene kinn a nemzeti színű zászló. Mert ismervén a helybeli jogászfiság érzelmeit, bizonyosra vehető, hogy a Bánffy-ünnepet nem teszi sajátjává. A jogászság a szabadság elvei mellett foglal állást s lobog-tatja fenn a zászlóját, melyért ha kell, áldo-zatot is hoz.

— **(Az időjárás.)** Furcsa, hogy az idő is jár! Pedig úgy kell lennie, mert mind-untalan panaszkodunk a rossz időjárásról. Ha tehát van neki járása (ne tessék olyan szolgál-bírói járást, vagy kerületet érteni), akkor okvetlenül jár is. Jobb volna azonban, ha a legszebb tavaszi napon el felejtene járni s megállani. Úgy látszik, hogy az idő elfáradt a sok járásban s pihen. Bizony-bizony rosszabb ponton meg sem állhatott volna pihenni, mint a jelenlegin. Ma ugyan (mikor e sorok íród-nak) néha-néha napot is látunk, melyet azon-ban csakhamar elfednek a fellegek. A szél is fúj, mintha az időt, azaz a rossz idő-jarást akarná odább fújni. Hiába, az csak nem akar mozdulni. Bár nem esik most, ki tudja, hogy holnap nem kétszeres erővel hull-e a zápor ránk ismételtén. Szó, a mi szó, de elég volna már a jóból, mert sok volt. Sok pedig a jo-ból is megárt. Panaszkodnak is országszerte, hogy árt a sok jó a vetéseknek, a tavaszi munkálatokat akadályozza. Tehát semmi-féle képen sem haszon. A kedves vendég is csak rövid időre szívesen látott, hát még a kelle-metlenebb vendég. Ez az időjárás pedig minden szeszélyeivel nem éppen kellemes, mit felesle-ges is volt konstatálni.

— **(Halálozás.)** Özvegy Veress Pálné dr. Veress Zoltán baranya-sellyei körorvos

édes anyja f. hó 9-én meghalt Belylén leá-nyánál. Csak néhány napja, hogy visszatért Erdélyből Kendi-Lonáról, ahova menye ápo-lása végett volt. A megboldogult urnó nagy miveltségéről s finom gyengéd kedélyéről szé-les körben volt ismeretes. Az élet viszonyai meghányták-vetették. Szüleit mint 10 éves kis leány vesztette el. Erdélyben a fellázadt oláhok gyilkolták le őket. Ó hat éves kis öcscsével úgy menekült meg, hogy elbujt a ház pincéjébe. Majd hosszas bolyongás után a magyar táborba jutottak Bem seregéhez. A két gyermek ütközetről-ütközetre kísérte a magyar tábor. Ott voltak a piskii harcnál, a hol Bem megsebesült. A kis leány közvetlen közelből nézte, a mint az orvos a sebesült vezér kezét bekötözte. A szabadságharc leve-retése után rokonai vették pártfogásukba s azok nevelték fel testvérel. Veress Pált, későbbi férjét, a magyar táborban látta először mint 16 éves nemzetőrt. Az kísérte el roko-naihoz a kis leányt. Évek mulva ismét talál-koztak s akkor férj és feleség lettek.

— **(Nagy Vilma esküvője.)** Nagy (Kressza) Vilma, Tiszay Dezső szinigazgató szintársulatának komikája tegnap délelőtt kö-tött házasságot a pécsi anyakönyvvezető előtt *Aradi* Gézával a „Pécs baranyai hitelintézet“ könyvelőjével. Mint tanuk *Toldi* Béla dr. és *Ferenczy* László dr. pécsi ügyvédek szere-peltek.

— **(Az aranyos kacsó.)** A rendőr-fogalmazó papirost és hivatalos arcot vágott, a mikor egy jámbor fiatalembert kísérték a szobájába.

— Vig Aladár gyógyszerészhallgató va-gyok, mutatkozott be.

— Fél-e vagy tanu?

— Dehogyan is félek, meg aztán tanu sem vagyok.

— Hát akkor mit akar?

— Ellopták az órámat, ezt akarom be-jelenteni.

— Ugy? Minek jár dorbézolni? Miért dözsölt reggelig a füstös lebujsokban? Miért ült le kártyázni a piszkos kávéház sötét sar-kában? Há?

— Bocsánat . . . én még sohasem vol-tam olyan rossz helyeken . . . vidéki vagyok.

— Hát akkor hol lopták el az óráját?

— A vasuton.

— Ez érdekes.

— Elismerem, de én az órámról . . .

— Vagy igen. Tehát kik voltak a szom-szédjai?

— Jobbról éppen egy rendőrtiszt ült mellettem.

— És balról?

— Egy szőke angyal. Ah!

— Részletezze.

— Szeme kék, mint a tenger, ajka pi-ros, mint az eper, nyaka, mint a hattyúé . . .

— Nem tud jobb hasonlatokat? Milyen volt a dereka?

— Ki volt kissé vágva.

A rendőrfogalmazó megpödrte a bajuszát s égő szemmel közelebb hajolt az if-juhoz.

— Folytassa. Nem látta a lábát?

— De hát szükséges ez?

— Hogyne, a pontos személyleírás ked-véért.

— Nem láttam, de egyszer éreztem, hogy rálépett a tyukszememre.

— Szerencsés kópé, hisz ez jelbeszéd volt. Nem vette észre, hogy önhöz simul?

— Egyszer, a mikor legsötétebb volt a kupé, egészen rám hajolt. Sőt éreztem, hogy aranyos kacsója az ölemben pihen.

— Ó a tolvaj!

— Tehát remélhetem, hogy kézrekerül?

— Na! . . . Lehetséges . . . De lássa, én rajtam ez nem esett volna meg, mert én megszorítottam volna azt az aranyos kacsót.

— **(A diákok haza mennek.)**

Csak gimnázistáinkról van ez alkalommal szó, mert a többiek már otthon vannak. A gim-nazisták tegnap a szent áldozással fejezték be a lelki gyakorlatokat s eleddig természetesen itt kellett maradniok. Most azonban kétszeres örömmel siettek a délelőtti vonatokhoz, hogy azt az egy hetet az édes szülői körben töltsék el, erőt merítvén a további munkához, különösen — ugyszólván — a küszöbön álló vizsgákhoz.

— **(Uj életpálya.)** Bizonyára örven-detes hír lesz ez azok számára, kik a megél-hetés gondjaival küzdve, életpályát keresnek. S most tér nyílik, hogy számosan életpályát találjanak, mely bár fáradságos, de biztos jö-vőt nyújt s ez az új életpálya a csendőrség-nél kínálkozik. Hogy valaki a csendőrségnél találhasson megélhetést, ahhoz a csendőrségi szervezeti utasítás 29-ik §-a szerint a követ-kezők szükségesek:

1. Magyar honosság; 2. feddhetetlen er-kölcsi magaviselet s megfelelő szellemi képes-ségek mellett tisztességes s illedelmes maga-tartás; 3. husz évnél nem ifjabb és 40 évet meg nem haladott életkor; nőtlen, vagy gyer-meknélküli özvegy állapot; tökéletes hadiszol-galmati képesség mellett legalább 163 centiméter testmagasság; a szolgalmati magyar s lehe-tőleg egy másik nyelv ismerése; 7. írni, ol-vasni és számolni tudás. Ezek az általános fölvételi föltételek, melyek közül a 2—4 alatiakat követelik meg föltétlen határozottsággal, míg a többi pontot illetőleg a viszonyok és körülményekhez képest többé-kevésbé elnézés-sel vannak. Kiskoruktól, kik akár polgári ál-lásból, akár pedig bármely katonai csapattest-től jelentkeznek fölvételre, még az apai, vagy gyámi beleegyező nyilatkozatot is megkívánják. A csendőrségi szolgalmat mindenki csak mint egyszerű csendőr (tizodesi rendfokozat) kezdheti meg. A csendőr napizsoldja két korona hat fillér, mit felhónaponként előre kap. A csendőr az első fölszerelés beszerzésére száz-husz koronát, (lovascsendőr kétszázhatvan koronát), az évenkénti utánpótlásra pedig ál-landóan évi 90 koronát (lovascsendőr 102 korona 60 fillér) kap. A csendőrnek tisztes-séges, csinosan berendezett lakása van, szol-gálateljesítése alkalmából minden huszonnégy-órai szolgalmat után 80 fillér étkezési pótdija, gonosztevők elfogatása után 8—120 koronáig emelkedő dija; jövedéki és hasonló kihágások följelentése után pedig törvényszerűen megál-lapított följelentő díj és még hasonló mellék-illetékek járnak. Ezenkívül a csendőr részt vesz az örsökön vezetett közigazdálkodásban, mely nyolcvan fillér átlagos napi betét mellett nemcsak teljes ellátásról gondoskodik, de még ezenkívül a fehérenemű mosatását és más ha-

sonló szükségleteket is fődözi. Sőt a gazdálkodás révén a csendőr még rendszerint kis összeget is gyűjt magának. A szolgálati pótdíj, három évi szolgálat betöltése után napi 30 fillér s a szolgálati idővel arányosan napi 90 fillérre emelkedik. Így például egy kilenc évig szolgáló csendőrnek napi zsoldja 2 korona 6 fillér és a szolgálati pótdíja napi 50 fillér, vagyis az összes mellékletmények figyelemmel kivülhagyása mellett is évi 943 korona 40 fillér fizetést húz. Ezzel szemben az állami hivataloknál alkalmazott szolgálók és altisztek átlagos fizetése lakbérrel együtt 800 korona, a fogházoré 600 korona, a fogházormesteré 740 korona, utbiztosé 880 korona, irnoké, a mely rendszerint már kvalifikációhoz van kötve, 1200 korona stb. Az őrsvezető napi zsoldja 2 korona 60 fillér, az őrmesteré pedig 3 korona 14 fillér, a szolgálati pótdíj figyelembevételével pedig egy kilenc évig szolgáló őrsvezető évi fizetése 1168 korona, az őrmesteré pedig 1365 korona és 10 fillér. A mi viszonyaink között, különösen az őrmesteréhez hasonló javadalmazásra csakis diplomával bíró ember és az is csupán hosszabb gyakorlat s szolgálat után tehet szert. A csendőrséghez való fölvetelre jelentkezhetni lehet vidéken minden őrsparancsnokságnál, Budapesten pedig a csendőrségi laktanyákban: Kenyérmező-utca 6. sz. és Főherceg Sándor-utca 28.

Mint ebből látszik, a csendőr élete sokkal biztosabb, rendezettebb, mint sok hivatali állás, a melyért pedig csak úgy törik magukat az emberek. Az igaz, hogy a csendőrségi szolgálat a legfáradtságosabb munkák egyike. Föltétlen becsületességet, tökéletes őszinteséget, állhatatosságot, kitartást, állandó igyekezetet követel.

— **(Az áradás.)** A földmivelésügyi minisztérium vizrajzi osztálya jelenti, hogy a Duna Schárdingtől Bécsig apad s az áradás néhány nap múlva minden baj nélkül elvonul. A fővárosban még árad a Duna, de azért nem fogja előnteni az alsó rakodópartot. A mai vizállás 340 centiméter, a tegnapiénál 78 centiméterrel magasabb. A Duna mentén ilyen a helyzet: Passau 376, Linz 120, Stein 176, Bécs 174, Pozsony 403, Komáron 458, Paks 330, Mohács 417, Gombos 444 centiméter. — Megemlítjük, hogy a Rába Győrnél 460 centiméteren áll, Sárvárnál és Körmenélnél már apad ugyan a víz, de az eddig észlelt magasságot 62 centiméterrel haladta túl. Számos helyen átszakadt a töltés.

— **(Hírek a jogakadémiáról.)** A helybeli jogász ifjuság multkori jogászgyűléséből kiküldött tiz joghallgató a püspökhöz intézendő memorandumot elkészítvén, ma aláírta s legközelebb át fogja nyújtani a megyés püspöknek. A tegnapi választmányi ülés tárgyalta a május első napjaiban tartandó házi táncestélyt is, melyet tombolával kötnek egybe. Elhatározták, hogy a meghívókat személyesen viszik a rendezők a családokhoz, egyben megkezdvén a tombolához szükséges tárgyak gyűjtését is. Mint halljuk, a Debrecenbe készülő joghallgatók megbízó levelei most készülnek, melyek alapján a pécsi jogakadémia két egyesületét ott képviselni fogják.

— **(Részegember.)** Jól mulathatott valahol Kondó József napszámos az éjjel, mert

ugy hét óra tájban olyan széles kedvvel róttá végig a Sörház-utcát, hogy mindenki jónak látta utjából kitérni, a mi bizony nem volt könnyű dolog, mert senki sem tudta s ő legkevésbé sem, hogy a másik percben mely pontjára lép az utcának. Keskeny volt neki nagyon is az utca; szidta is miatta a figyelmetlen várost. Elfelejtette, hogy nem részeg emberre számították az utcákat. Leszámítva néhány kisebb nagyobb karambolt, szerencsésen haza érkezett.

— **(Öngyilkosság dinamittal.)** Lapunk tegnapi estei számában röviden megírtuk, hogy Petkó János szabolcsi bányász egy dinamit tölténnyel megölte magát. A hivatalos vizsgálat megejtése végett Forray Valér tb. főszolgabíró és Trixler Rudolf dr. járásorvos tegnap délután Szabolcsra utaztak, hol a hivatalos vizsgálat megejtése után megállapították, hogy Petkó János tényleg a szájába vette a dinamit töltényt s azt a fogai közé szorítva, a kanócot meggyújtotta. A töltény felrobbanása következtében beállott teljes agyrontcsolás okozta a halált. Petkó János harminckét éves, nős és két gyermek atyja. Halála okául azt emlegetik, hogy Petkó János egy örökösödési ügyből kifolyólag összeveszett az édes anyjával, mivel már huzamosabb ideje hadilábon él. Ez a családi viszálykodás keserítette volna el annyira, hogy a tegnap elkövetett borzalmas tette határozta magát. A szörnyű halált halt bányász azonban — úgy látszik — már huzamosabb idő óta készült a halálra, mert különben igen nehéz lett volna neki — a bányafelügyelőség szigorú ellenőrzését tekintve — dinamit töltényhez jutnia. Petkó János valószínűleg úgy jutott a veszedelmes löveghez, hogy midőn a töltények valamely hivatalos robbantásnál használatban voltak, azok közül egyet elcsent. Hogy mikép jutott azonban mégis az öngyilkos bányász a töltényhez, annak pontos kiderítése végett szigorú vizsgálatot indítottak.

— **(Megvadult lovak.)** A mai hetivásár alkalmával, mint minden egyéb ilyenkor az országuton nagy a kocsiforgalom. Ma délelőtt egy árpádi sváb ember tüzesvérű csikói a rendes menés közben valamitől megijedtek s kiugorván a kocsisorból, ész nélkül rohantak a kocsik között tovább. A kocsis egymaga nem tudta megfékezni a megvadult csikókat. Szerencsére, hogy vele még ketten ültek a kocsiban, kiknek egyike őt fogta, hogy a lovak ne rántsák maguk közé, a másik segített a kocsisnak visszatartani a lovakat. Néhány kisebb surlódás után végre sikerült a lovakat csendesebb figetésre szorítani épen a legjobb pillanatban, mert a másik percben okvetlen neki ütköztek volna a velük szembe jövő kocsinak, mely sehogy sem tudott volna kerülni.

— **(Ujtás a zálogházon.)** A Gyár-utcában évek hosszú sora óta létező Weiszféle zálogházon tulajdonosa ujtást eszközölt, a mennyiben a régi gyár-utcai bejárást beteláztatta, s a Zrinyi-utcán nyitott ajtót, az ékszer raktárhoz pedig ugyancsak a Gyár-utcában, de az épület végén. Így most két bejárata van a kölcsön intézetnek, a mi annál is inkább praktikusabb, mint az előbbi állapot, mert a szerint, a melyik ajón megy valaki, minden találkozás és okoskodás nélkül megtudható, hogy az illető tulajdonképen ékszerben, vagy

egyébben utazik-e? A másik előnye az, hogy az intézet látogatói közül csak a vagyonosabb osztály lesz látható az egész Gyár-utcaról, t. i. azok, kik ékszerekben utaznak, míg a többiek csak igen kevesen fogják látni s a forgalom így tán nagyobb lesz.

— **(Vér a korcsmában.)** Már ismét egy véres korcsmai verekedés híre érkezett hozzánk. Mint értesülünk, Babarcon az ottani korcsmában néhány berugott legény: Gyenes Péter, Gyenes János, Farkas József, Laska Péter és Laska József ottani lakosok összeveszték egymással s már-már tettegességre került a dolog, midőn Benkő Péter korcsmáros közjűk ment. Erre aztán annyira dühbe jöttek a borgőzös legények, hogy hirtelen kibékülve egymással, közös akarattal a korcsmárost támadták meg, kit pusztá kézzel úgy összeverték, hogy a felvételét orvosi látélet szerint körülbelül három hétig kell az agyat nyomnia. A verekedő legényeket feljelentették a bíróságnál.

— **(Ellopták a zseboráját.)** Pitz Ignác sumonyi lakos panaszt emelt a napokban az előjáráságnál, hogy nyitva felejtett lakásából valami ismeretlen tettes ezüst zseboráját kilopta. A panasz folytán megindult nyomozás során aztán sikerült a tettest Curda Béla nevű kocsislegény személyében felfedezni, kinél meg is találták a lopott órát. A tolvajt feljelentették a bíróságnál.

— **(Városi értekezlet.)** A polgármester — ugy látszik — a bizottsági tagok indolenciája dacára is igyekszik megvalósítani a célt, mely miatt a városi egyesület tervét megpendítette. Erre vall az, hogy a f. hó 17-én tartandó közgyűlés tárgyainak ismertetése céljából a bizottsági tagokat holnapra, április 12-ének d. u. 3 órájára a városháza közgyűlési termében tartandó értekezletre hívta meg.

— **(Alsószoknya veszendőben.)** Marton György csonkamindszenti lakos, mikor elindult hazulról, megígérte a kedves élete párjának, hogy hoz majd neki egy szép alsó szoknyát ajándékba. Utközben azonban betért az egyik utszéli csárdába, ahol annyira izlett neki a karcos, hogy az egész pénzt elitta. De nem mervén fehér alsószoknya nélkül hazamenni, elment a szomszéd községbe, Dinnyebekibe, s ott meglátogatta Kovács Jánosné nevű rokonát, kitől egy őrizetlen pillanatban ellopta azt a kérdéses fehér alsószoknyát. — Néhány nap múlva aztán észrevette Kovács Jánosné a hiányosságot s panaszt emelt a hatóságnál az alsószoknya irányában. Persze megindították a nyomozást, melynek során kiszült az egész turpisság s most feljelentették Marton Györgyöt az olcsó szoknyaszerzés miatt a bíróságnál.

— **(Jelentés a vizről.)** A főmérnöki hivatal a Tettye forrás vizállásáról ma a következőket jelenti: A viztartók tele vannak; a tettyei forrás vizszolgáltató képessége f. hó 11-én reggel 13750 köbméter.

— **(Készrekerült tolvaj.)** Szalai János szászvári lakos a napokban azzal a panaszszal állított be a községi előjárásághoz, hogy valaki az ezüst zseboráját láncsal együtt ellopta. A megindított nyomozás során aztán sikerült a tettest Farkas József högyészi illetőségű vándor népzeneész (közneven: cigány) személyében elcsipni, kire aztán még kiszült, hogy a nála megtalált ezüst órán kívül Lásár

Elektől egy mellényt, Borus Józseftől egy hegedűvonót, Tardics Gábortól egy pár cipőt lopott el. Az illetén módon való hirtelen vagyonosodás miatt feljelentették a tolvaj cigányt a bíróságnál.

— **(Zola haldoklik.)** A nagy francia író, Zola Emil, mint a francia táviratok jelentik, a halállal vívódik. Egy francia távirat szerint: *Zola nagy beteg s az orvosok a mai tanácskozásukon lemondtak arról a reményről, hogy ezt a nagy embert megmenthetik az életnek.* A hatvan éves ember szervezetét a legutóbbi idők izgalmai nagyon megviselték. Az influenza után tüdőgyulladást kapott. E komplikáció kifolyása aztán az, hogy az orvosok lemondtak Zola életbenmaradásának még a reményéről is, mert ezt egy hatvan éves, megviselt idegzetű ember csak a legritkább esetben bírja ki. Zola felesége s barátai, az orvosok szüntelen a beteg ágya körül vannak s minden lehető elkövetnek, hogy a nagy író megmentsék az életnek.

— **(Kinevezés.)** Mint értesülünk a kereskedelemügyi miniszter Kardos József kir. mérnököt, ki a pécsi államépítészeti hivatalnál működik, kir. főmérnöké nevezte ki.

— **(Táncmulatság Tabon.)** Mint levelezőnk írja, Tabon f. hó 16-án, husvét hétfőjén az intelligencia a környék meghívásával s belevonásával táncal egybekötött műkedvelői előadást rendez. Az estély iránt, természeténél fogva is, nemcsak Tabon, hanem az egész vidéken nagy az érdeklődés s így az minden bizonynyal nagy sikerű is lesz.

— **(Sósavat ivott.)** Ma délután egy Végh Katalin nevű asszony a várostemplom ajtajában sósavat ivott s összeesett. Rangha rendőrőrmester rögtön a városi közkörházba vitette, hová ő is követte s ott egyben ki is hallgatta. Az asszony gyenge hangon panaszkodott, hogy az a kocsis, a kivel vadházaságban élt, valami pletyka miatt elkergette s nem akarta vissza fogadni, akárhogy is könyörgött bocsánatért. Elkeseredésében hát elszánta magát s sósavval akart véget vetni életének. Rögtön orvosi gyógykezelés alá vették. Életéhez van remény.

— **(Szabadságolt altábornagy.)** Ő Felsége, váraljai Laban Rudolt altábornagnak — ki mint pécsi cs. és kir. 52-ik gyalogezred zászlóalj parancsnoka ezredesi ranggal huzamosabb ideig Pécsen is szolgált — saját kérelmére várakozási illetményvel való szabadságolását elrendelte.

— **(Elgázolt kis leány.)** Wanicsek József pécsi vasuti munkás öt éves kis leányát, ma délelőtt a Palya-utcán egy üres szekér lovai elütötték. A kis leányt — kinek szerencsére az ijedségen kívül komolyabb baja nem történt — eszméletlen állapotban szállították szülei lakására, hol azonban rövid idő múlva magához tért.

— **(A földhitelintézet új alelnöke.)** A kisbirtokosok országos földhitelintézetének közgyűlése Horánszky Nándor országgyűlési képviselőt választotta meg alelnökül, kit Ő Felsége ez állásban megerősített. A megerősítést a hivatalos lap mai száma az alábbiakban közli: Ő császári és apostoli királyi Felsége, folyó évi március hó 17-én kelt

legfelső elhatározásával, a kisbirtokosok országos földhitelintézetének folyó évi március hó 4-én tartott rendes közgyűlésén Horánszky Nándor országgyűlési képviselőnek az intézet alelnökévé történt megválasztását legkegyelmesebben megerősíteni méltóztatott.

— **(Kitüntetett százados.)** Ő Felsége altburgi Göpferth István pécsi cs. és kir. 52-ik gyalogezredbeli első osztályú századosnak szolgálati érdemei elismerésül a katonai érdemkeresztet adományozta.

— **(Pályázat.)** A pécsi kir. főügyész a szegzárdi kir. ügyészségnél áthelyezés folytán megüresedett, évi 2200 korona fizetéssel, 600 korona tiszti pótlékkal és törvényszerű lakpénzzel javadalmazott kir. alügyészi állásra pályázatot hirdet. Pályázatok 14 nap alatt nyújtandók be.

— **(Tolvaj a piacon.)** A ma hetivásárnak is megvolt a maga szenzációja. Egy Kőből Katalin nevű szakácsné zsebéből valami ismeretlen tettes kilopott egy nyolc koronával megterhelt pénztárcát. Nem lehetetlen azonban, hogy a szakácsné — ki saját beismerése alapján — nem érzett semmi gyanusat a zsebe körül — úgy vesztette el a pénztárcát. Mindamellet azonban a rendőrség megindította a nyomozást az ismeretlen tettes után.

Művészet, irodalom.

○ **Bihari Ákos.** A Vigszinház igazgatósága ma hivatalos kommunikében tudatja, hogy Bikari Akost az intézet tagjai sorába

elmondok neki mindent s ha lehet, ha ilyesminek egyáltalában tudja valaki magyarázatát adni, meg tudom tőle, hogy miért ítélte rabságra feleségét, miért tartotta elzárva a világ elől.

Ujra leültem a karosszékbe, kezembe vettem az asszony arcképét s képtelen, vad dolgokat sugdostam, mintha megértett volna az az élettelen kartonlap a kezemben.

Szerelmes voltam barátom, eszeveszetten szerelmes ebbe az asszonyba, kit tán csak egy órája ismertem meg. De ha kérded tőlem, hogy boldog voltam-e abban a pillanatban, határozottan »nem«-mel kellene felelnem. Nem voltam boldog, de annál inkább kétségbeesett.

Kétségbeejtett az a gondolat, hogy vége van a nyugalomnak, romba dőlni láttam az egész filozofiámat, melyet évek hosszú, fáradságos munkájával alapítottam s kezdtem valami képtelen axiomákat gyártani az ideális szerelemről, az emberi lélek átalakulásáról s mit tudom én, még mi mindenféléről.

Azon töprengtem épen, hogy mik lehettek indító rugói Béla határozottan furcsa viselkedésének, analitikus természetemnél fogva elgondol-

sabb távollét után most újra találkozunk s elmondják egymásnak az időközben történeteket.

Én még mindig szótlannul bámultam rá. Őszintén szólva, nagyon megkapott ennek az asszonynak a sajátságos, egyszerű szépsége, mely leginkább hat a férfiakra. Ugy éreztem magam, mint valami vad csikó, mely hirtelen jó lovasra akad s érezve, hogy erős kar tartja a zabolát, a poroszkáló, vad lépésekből önkéntelenül is feszes, de lassú, ütemes lépésekbe vált át. Kezdttem megvetni az én léha, nőhódító filozofiámat s lelkem mélyén éreztem, hogy tudnám ezt az asszonyt szívből igazán szeretni.

Várnayné, amint látta, hogy nem válaszolok neki, folytatta a társalgást:

— Főhadnagy úr ugy-e bár jó barátja a férjemnek?

— Igen, nagyságos asszonyom!

— De azért reményem, az én kérésemet sem fogja megtagadni?

Nem tudom, mi ütött hozzám. Mélyen bele-néztem az asszony szeméibe s önkéntelenül is közelebb menve egy lépéssel hozzá, megmagyarázhatlan okból remegő hangon mondtam:

szerződte. Első fellépése a Vigszinházban Phaedra bemutató előadásán lesz Hippolit szerepében. A Vigszinház direkcioja derék dolgot mivelt, a mikor ezt az ifju művészt szerződte munkájának és fejlődésének alkalmas keretet adott. A fiatal hősszínészek szerepkörében mostanában olyan vékony a termés, hogy a színházaknak kapva kell kapniok minden tehetség után, ha valamelyik a vidéken felszínre kerül. Bihari még egészen ifju ember. Csengő organuma, sugár legény, a ki minden tekintetben alkalmas arra, hogy azokban a feladatokban, a melyeket szerepköre ráé, teljes illuziót keltsen. A fiatal művész ambicióját, rátermettséget, tudásvágyát, kötelességtudását mi is ismerjük Több évi színészkedés rendjén Aradon, Pécsen, Szabadkán és legutóbb Kolozsvárott egész sorát aratta a biztató sikereknek egy széles szerepskálán, a mely a klasszikus műsort és a modern drámát egyaránt felöleli. Vidéki színész létére nemcsak sok szerepet játszott, de lejátszotta sok darabnak majdnem minden jelentékenyebb férfi-szerepét is, léha ugy lehet a maga kedve, de legsűrűbben a szükség szerint. Most egy fényes színpad levegőjében komolyabb studiumra, nagyobb elmélyedésre nyílik alkalma azon a pályán, a melyik igen hálás azok iránt, a kik iránta nem háládatlanok.

○ Az állatvilág pillanati fényképekben. Gyönyörű kiállítás, páratlan mű indult meg ezen a címen, oly munka, a mely a természet minden barátjának lelkét csak örömmel

tölheti el. Merőben új, eredeti és megkapó eszme nyermegtestesülést ebben a könyvben. A természetrajzi állattani képeskönyvek eddig többnyire csak a typust, az általános faji jellemet feltüntető képet állítottak az állatokról elének: ez a könyv azt tűzte ki célul, hogy a faji jellem mellett bemutassa az állatok egyéniségét is. A magyar kiadás szövegét Heck L. dr. nyomán Sztéryni Hugó dr. a jeles természettudományi író írta. Szép és tanulságos munka ez, a mely számot tarthat nemcsak a szakköröknek, hanem az egész művelt közönségnek a mélytámlására. Haszonnal forgathatják e könyvet maguk a művészek is, a fotográfiai hű és életeljes voltánál fogva. A hosszukás album-alakban megjelenő diszművet egyik legnevesebb könyvkiadó cégünk: Lampel Róbert (Wodianer F. és Fiai) cs. és kir. udvari könyvkereskedése (Budapest, VI, Andrassy-ut 21. sz.) adja ki. Megjelenik 16 füzetben 192 képpel. Egy-egy füzet ára 60 fillér, az egész munka diszkötésben 14 korona. Megrendelhető minden könyvkereskedésben.

○ Páris és a kiállítás és a város környékének gyakorlati útmutatója. — Látványosságok, nevezetességek és mulatóhelyek. Társadalmi szokások. — A város és környéke 3 térképeivel és a kiállítás tervrajzával. Ára 1 korona. Ily című szépen kiállított és lelki ismeretes alaposággal egy népszerűen megírt utikalauzt adott ki Rozsnyai Károly, a ki nyelvemesterei és más egyéb megírt kiadványai révén is bizalmat érdemel. E mű a szó legszorosabb értelmében a magyar könyvpiac

diszére válik és nélkülözhetetlen hű kísérője lesz a kiállítás, Páris és a város környéke látogatóinak. Bő és igen érdekes tartalma, tényleg a fenti fejezeteket felkarolja és a kiállítás komoly szándéka Párist és a kiállítást megmézni, tanácsoljuk, hogy Rozsnyai Páris és a Kiállítás utikalauzát előbb tanulmányozza, mely a hasonló német és más külföldi kiadványokat felülmúlja.

○ Kicsi mesék — nagy uraknak. Ez a címe annak a mese-ciklusnak, a melynek folytatását a Fővárosi Lapok e heti száma közli. Thury Zoltán írja ezeket az apró, husz — huszonöt soros történeteket, melyek mindenike egy egy befejezett kép, egy egy apró dráma, az élet fonákosságainak nagy tömkelegéből kiszakítva. A kitűnően szerkesztett képes hetilapban ezen kívül még egész csomó érdekes olvasnivaló, az illusztrációk is értékesek benne, de különösen az különbözteti meg a Fővárosi Lapokat a többi képes hetilaptól, hogy komoly, magyar és a modern magyar irodalom előkelőségei által írott cikkeiben azokat az égetően fontos társadalmi bajainkat tárgyalja, a mit a politika zürzavarában a napisajtó észre se vesz. A Fővárosi Lapok előfizetési ára egészévre tizenhat korona, félévre nyolc korona, negyedévre öt korona. Mutatványszámokat kívánatra szívesen küld a kiadóhivatal. (Budapest, V., Hold-utca 15.)

○ A Dedek-féle Szentek életéből megjelent a 6., 7. és 8. füzet. Ismételten volt alkalmunk e jeles művet a közönség figyelmébe ajánlani. A 6-ik füzetben Berottini szent Mar-

— Nagyságos asszonyomért mindenre kész vagyok.

Az asszonyka egy pillanatig meglepetve tekintett rám, aztán mosolyogva mondta:

-- Lássá főhadnagy úr, ez szép magától. Különbben is csak oly dologra akartam kérni, mit könnyen megtehet. Arról van szó, hogy

Itt elhallgatott s elgondolkozott, mintha azt, amit ő kérni akar, még sem lehetne oly könnyen elmondani. Végre is kérdéssel fordult hozzám.

— El szándékozik mondani Bélának a mi találkozásunkat?

— Őszintén szólva — mondám — ez nem volt szándékomban, mert tartottam tőle, hogy kellemetlen lesz a dolog barátomra nézve. De ha nagyságos asszonyom óhajtja

— Igen szeretném, mondta s aztán nem minden keserűség nélkül tette hozzá: Mert végre is egyszer meg kell szünnie ennek a tarthatlan állapotnak. Ha Béla meghallja, hogy itt is tudnak létezéséről, talán abba hagyja ezt a céltalan titkolózást.

Hangjából kiérzett az évek óta visszafojtott keserűség, apró, bársonyos kezei görcsösen kapaszkodtak az íróasztalba s szelidtekintetű szemei

valami vad haraggal néztek férjének az íróasztal fölötti mosolygó arcképére. E pillanatban úgy nézett ki, mint valami elvont fogalom, megnevezhetlen ideál szimboluma.

Szerettem volna a lábaim elé borulni ennek a csodás szép asszonymnak, karjaimba zárni őt s forró, e pillanatban égetően forró ajkaimmal lecsókolni arcáról azt a fájdalmas vonást, kárpótolni évek szenvedéseért!

S tán már a nálam szokatlan ellágyulás paroxizmusában térdre is borultam volna előtte, ha e pillanatban az egyik cseléd nem lép be, ki hiába keresvén budoirjában asszonyát, gazdája szobájáig merészkedett.

Az asszonyka bánatos mosolylyal nyujtotta felém kezét:

— Tehát barátok és szövetségesei vagyunk főhadnagy úr?!

— Mindhalálig! — szóltam — megragadva a felém nyujtott kezét s a következő percben már ismét magam maradtam az üres szobában gondolataimmal, melyek e pillanatban — bevallom — elég dolgot adtak nekem.

Első sorban is elhatároztam, hogy okvetlenül beszélni fogok Bélával az asszonyka érdekében,

tina című képet látjuk, mely a vallásos ihletet örökíti meg. A 7-ik füzet realiztikusabb irányu Fr. S. Piombo sz. Agatháját, a 8-ik az oltárképek nagy mesterének, Sancheznek képét: a szervita-rend alapítóját mutatja be. A Szentek életét Dr. Kiss János egyetemi tanár vette át kiadásába s nála (Budapest, Rottenbiller-u. 5/a) rendelhető meg a mű, vagy a Pallas irodalmi társaságnál.

Törvénykezés.

§ Felfolyamodás a husz koronán alóli pénzbüntetéses iparkihágási ügyekben. A kereskedelmi miniszter az ország összes másodfoku iparhatóságaihoz rendeletet intézett, a melyben meghagyja ezeknek, hogy értesítsék a hatóságuk alá tartozó I. foku iparhatóságokat, miszerint iparkihágási, valamint az 1891: XIV. törvénycikkbe ütköző kihágási ügyekben hozott oiy itéletek ellen, melyekkel 20 koronán alóli pénzbüntetés szabadott ki, a benyújtott felebbezéseket eltérőleg az eddigi gyakorlattól, az 1890. évi 2608. sz. belügyminiszteri rendeletre való utalással ne utasítsák vissza a jövőben, mert a most említett belügyminiszteri rendelet nem terjed ki a fenti iparkihágási ügyekre, mivel az 1884. XVII. tcz. 281. § a es az 1891: XIV. tc. 7. §-a, illetőleg a volt földművelési ipar- és kereskedelmi miniszter által az ipartörvény végrehajtása tárgyában 1884. augusztus 26-án 39.266. sz. a. kiadott rendelet 91. §-ában foglaltakból világosan következik, hogy szóban forgó kihágási ügyekben hozott itéletek ellen a III. foku hatóságig korlátlanul van felfolyamodásnak helye.

§ Gondnokság alá helyezések. A kaposvári kir. törvényszék közönré teszi, hogy Krausz Riza kaposvári lakos, Khimmei József és Ferenc nágoesi lakosok gondnokság alá lettek helyezve. A szegzardi kir. törvényszék közönré teszi, hogy Móri István szokolyi lakos elmebeteg gondnokság alá helyeztetett.

TÁVIRATOK.

— **A transzváli háboru.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Egy Londonból érkezett sürgöny szerint a „Daily News”-nek jelentik kilencediki kelettel Pretoriából: „Hivatalosan közönré teszik, hogy egy Brandforttól délre vívott csatában hatszáz angol elesett vagy megsebesült és nyolcszáz angol fogságba jutott.”

A „Daily Mail”-nak jelentik Lourenco Marquezből nyolcadiki kelettel: „De Wette tábornok tegnap Merksfonteinél megverte az angolokat. Hatszáz ember elesett, vagy megsebesült. Kilencszáz ember fogságba jutott és tízenkét szekér a boerok zsákmánya lett. A boerok részén öt ember esett el és kilenc megsebesült”. Ugyanennek a lapnak Lourenco-Marquezből tegnapi kelettel jelentik, hogy az ottani németalföldi vasúttársaság az állítja, hogy távirati jelentést kapott, mely szerint a boerok Kroonstadt mellett győzelmet arattak, mely alkalommal kilencszáz angol fogságba jutott, míg a boerok vesztesége elenyészően csekély.

— **Az angol vereség hire Párisban.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Párisból érkezett sürgöny szerint: A „Newyork Herald” párisi kiadása egy táviratot közöl, mely az angolok merksfonteini vereségét megerősíti.

— **A boerok győzelmének hire a tőzsdén.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Bécsből táviratozzák: „Az itteni tőzsdén ma délelőtt féltizenegy óra óta tartósan egy hir kering, mely szerint a boerok az angolokat rettenetesen megverték.”

— **Kitüntetett nagykövetek.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A király Szógyény-Marich Lászlónak, az osztrák-magyar monarchia berlini nagykövetének az aranygyapjas rendet adományozta.

A berlini Post ehhez a következő megjegyzéseket fűzi:

Ez a kitüntetés kevéssel az osztrák-magyar uralkodó berlini látogatása előtt rendkívüli jelentőséget nyer. Ő felsége a nagykövetnek különös megalégedését akarta kifejezni a reá ruházott bizalmi hivatalnak vezetéséért, megalégedését az osztrák-magyar érdekeknek a berlini udvarnál való képviselésével. Ez a kitüntetés egyszermind a két szövetséges birodalom rendkívül benső viszonyának is tekinthető.

A király Deym grófnak, a londoni osztrák-magyar nagykövetnek szintén az aranygyapjas rendet adományozta.

— **Áradások.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Sopronból jelentik, hogy a pulyai járásban a vízfolyás megakadt. Baán alispán a veszélyeztetett Szany községbe utazott. Éjjel utászok érkeztek pontonokkal a mentésre.

Szent-András, Sobor, Árpás, Bodonhely, Bogyog, Szovát, Dör, Egyed, Bósárkány, Acsala, Maglóca, Barbac és a vas megyei Niczk erősen veszélyeztetve vannak.

Ragyogónál nagy a veszély. A ragyogói hidat elsodorta az ár. Ha az áradás tovább tart, az egész Rábaköz nagy veszély előtt áll.

Az alispán távollétében Rabótz főjegyző vezeti a védelmi munkálatokat

Laptulajdonos
SZAUTTER GUSZTÁV
Felelős szerkesztő
PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Szép erős hasított, két méteres

tölgyfa karót

szállít jutányos árban

Marton Miksa

fakereskedő

Pécsett, Szigeti ország-ut 33. szám.

Telefon-szám 88.

Egyben ajánlja nagy raktárát szép asztalos anyagokban, épület-, metszet- és tűzifában, aszfalt-, kátrány-, elszigetelő lemez és carbolineumban. — Aszfalt elszigetelő máz nedves falak szárazzá tételére.

Az elismert legjobb első pécsi moly ellen biztosító és ruhaóvó intézet

alkalmat nyújt a n. é. közönségnek, hogy télen használt

ruháit, bundát, szőrmeárut sat.,

nyáron át a leggondosabb ápolás által mindennemű károk ellen csekély díjazás mellett, megvédje.

A ruhák kívánatra elhozhatnak és az elismervény ellenében vissza is küldetnek.

A midőn még a n. é. közönségnek szives tudomására adom, hogy az összes nálam lévő ruhaneműek az első magyar általános Biztosító társaságnál az elmúlt idényben 35.000 koronára biztosítva voltak, maradtam magam b. figyelmébe ajánlva, kiváló tisztelettel

MANDL ARMIN

szücs üzlete és ruhaóvó intézete

Ingalmások-utca.

1113. sz.

Tlkv. 1900.

Árverési hirdetmény.

A dárdai kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság közhirre teszi, hogy Thür János és neje Szauter Katalin vörösmarti lakosok végrehajthatóknak Hafner András vörösmarti lakos végrehajtást szenvedett ellen 27 kor. tőke s jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárdai kir. járásbíróóság területén levő vörösmarti községben a 22. sz. tjkvben felvett 22. hrsz. 22. házszámú 2759. hrsz. ingatlanra 1138 korona, az 1707. hrsz. ingatlanra 432 korona, a † 1710. hrsz. ingatlanra 432 korona, † 1648. hrsz. ingatlanra 168 korona, † A. 2375/11. hrsz. ingatlanra 152 korona, a Vörösmart 815. sz. tjkvben foglalt 1—5. sorsz. közös legelőből B. 600 alatti részre 2/1074. 28 korona, a vörösmarti 856. sz. tjkvben foglalt 974. hrsz. közös legelőből a B. 625 2/1250. részre 28 korona megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1900. évi május hó 1-ső napján d. e. 10 órakor Vörösmart községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is el fognak adatni.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 113 kor. 08 fillért, 43 kor. 2 fillért, 43 kor. 2 fillért, 16 kor. 8 fillért, 15 korona 2 fillért, 2 korona 8 fillért, 2 korona 8 fillért készpénzben, vagy az 1881. évi 60. t.-cz. 42. §-a alatt jelzett árfolyammal számított s az 1881. november hó 1-én 3333-ik szám alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, 1900. évi március hó 12 én. A kir. jbiróság mint tlkvi hatóság.

Dr. Molnár kir. albiró helyett

Székács,
kir. albiró.

1611. sz.

Tlkv. 1900.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint tlkvi hatóság közhirre teszi, hogy Bükös Sándor m.-peterdi lakos végrehajthatóknak Dr. Székely Ede és Klein Ádám végrehajtást szenvedők elleni 186 kor. 24 fill. tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék és a pécsi kir. járásbíróóság területén levő M. Peterd község határában fekvő s a m.-peterdi 340. sz. betétben I. 1—2. sorszámmal felvett ingatlanok felére, illetve az 1881: 60. t.-cz. 156. §. d) pontja alapján ezen egész ingatlanokra 360 kor. és az I. 3—5. sorszámmal felvett ingatlanok 1/4 részére, illetve ugyanazon §. d) pontja alapján ezen egész ingatlanokra 288 korona becsárban mint kikiáltási árban az árverést elrendelte s hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1900. évi május hó 1-ső napján d. e. 9 órakor Magyar-Peterd község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 36 kor. és 28 kor. 80 fillért készpénzben, vagy az 1881. évi novemb. 1-én 3333. sz. a. kelt I. M. rendelet 8-ik §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, vagy az 1881. 60. tcz. 176. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Pécs, 1900. évi február hó 15-dikén. A kir. törvényszék mint tlkvi hatóság.

Bogyay Pongrácz
kir. trvszéki biró.

PÁLYAZAT.

A pécsi kölcsönös segélyező-egyletnél üresedésbe jött

könyvelő gyakornoki

állásra ezennel pályázatot hirdetek.

A megválasztandó tartozik állását, melylyel a véglegesítésig évi 400 ft díjazás van összekötve, **f. é. május 1-én** elfoglalni.

A végleges alkalmazás iránt az igazgatóság egy évi próbaidő leteltével határoz.

A pályázni szándékozók tartoznak sajátkezüleg irt és aláírt képesítésüket, eddigi gyakorlatukat és alkalmazásukat, esetleg katonai kötelezettségük teljesítését igazoló bizonyítványokkal folszerelt folyamodásukat **f. é. április 25-ig** beárólág alulirtnál benyújtani.

Később érkező folyamodványok figyelembe nem vétetnek.

Pécsett, 1900. április hó 11-én.

Kindl József,

a „Pécsi Kölcsönös Segélyző Egylet” vezérigazgatója.

Hirdetések jutányos áron a kiadóhivatalunkban vétetnek föl.

Ad. 2737. sz.

1900.

HIRDETMÉNY.

A dárdai kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság 1900. évi márczius hó 31-én 2737. sz. a. kelt végzésével kiküldött bizottság ezennel közhirre teszi, hogy **Keő** községre vonatkozólag az 1886 : XXIX., 1889 : XXXVIII. és az 1891 : XVI. t.-czikkek értelmében szerkesztendő telekkönyvi betétek készítésének munkálata folyamatba tétetvén, a helyszini eljárás a nevezett községben **1900. évi április hó 24-én** fog kezdődni.

Ennélfogva felszólítanak :

1. mindazok, a kik a telekjegyzőkönyvekben előforduló bejegyzésekre nézve okadatolt előterjesztést kívánnak tenni, hogy a bizottság előtt a kitűzött határnapon megkezdendő eljárás alatt jelenjenek meg és előterjesztéseiket igazoló okirataikat mutassák fel ;

2. mindazok, a kik valamely ingatlanhoz tulajdonjogot tartanak, hogy a tulajdonjog telekkönyvi bekebelezését a kitűzött határidőig a telekkönyvi hatósághoz intézett szabályszerű beadvány útján kieszközöljék, vagy a telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okiratok alapján a telekkönyvi bejegyzés iránti kérelmeik előterjesztése végett a bizottság előtt jelenjenek meg, ha pedig telekkönyvi bekebelezésre alkalmas okirataik nincsenek, az átírásra az 1886 : XXIX. t.-cz. 15—18. §-ai és az 1889 : XXXVIII. t.-cz. 5., 6., 7. és 9. § ai értelmében szükséges adatokat megszerezni iparkodjanak és azokkal igényeiket a kiküldött bizottság előtt igazolják, avagy oda hassanak, hogy az átruházó telekkönyvi tulajdonos az átruházás létrejöttét a bizottság előtt szóval elismerje és a tulajdonjog bekebelezésére engedélyét nyilvánítsa, mert különben jogaikat ez uton nem érvényesíthetik és a bélyeg- és illeték-elengedési kedvezménytől is elesnek ; és

3. azok, a kiknek javára tényleg már megszűnt követelésre vonatkozó zálogjog, vagy megszűnt egyéb jog van nyilvánkönyvileg bejegyezve, ugyszintén az ily bejegyzésekkel terhelt ingatlanok tulajdonosai, hogy a bejegyzett jognak törlését kérelmezzék, illetve hogy törlési engedély nyilvánítása végett a kiküldött bizottság előtt jelenjenek meg, mert ellenesetben a bélyegmentesség kedvezményétől elesnek.

Kardos Herman

betétszerkesztő.

Dr. Molnár

kir. albiró.